

Přátelé, těsně před volbami jsem napsal, že mě brzy čeká vyhodnocení uplynulých dvou let a následně celá řada obtížných rozhodnutí, protože už prostě není možné, jít zároveň všemi cestami. Tak jsem napsal, že tato rozhodnutí chci udělat společně s vámi, protože od začátku do konce jsem odpovědný vám – čtenářům. Existuju díky vaší podpoře, nikoho jiného.

Po celou dobu svého blogování jsem se snažil psát o tom, jak věci skutečně jsou a ne jak by měly být. Snažil jsem se oddělit přání a touhy od reality. Ale také jsem nikdy nebyl nestranný. Mám své názory, mám své představy a podporoval jsem vše, co se mi zdálo být smysluplné. Netajil jsem se nikdy tím, že jsem levičák a věřící křesťan, jsem vyznavač taktiky menšího zla, vyznavač národního státu, od kterého očekávám garantované důchody, funkční zdravotnictví a slušné zuby pro každého. EU i NATO považuju za součást problému, nikoliv za součást řešení, multipolární svět považuju za realitu, ale nemyslím si, že by to byla realita plná pozitiv a sociálních jistot.

Za uplynulé dva roky jsem se snažil navázat přátelství s každým, s kým to šlo. Zjistil jsem, že většina lidí je docela normálních, myslí to s naší zemí dobře, akorát o tom mají jiné představy, než já. Ale i když se lišíme v názorech, jsme schopni spolupracovat.

Dostal jsem se k většině českých vrcholných představitelů, jsem pravidelnou noční můrou v jejich ranních reportech, jezdí za mnou množství úředníků ze všech ministerstev a také straníků takřka ze všech kandidátek. O většině toho, co vím, nemohu psát, protože by to znamenalo poškodit svůj zdroj. Mohu na tyto informace jen brát ohled. Moje předpovědi nevycházejí z žádné mé osobní geniality, ale prostě jen ze zákulisních informací.

Když jsem předpovídal úspěchy či neúspěchy v těchto volbách, prostě jsem jen věděl, co si o svém snažení myslí sami představitelé jednotlivých stran. Věděl jsem, jak se interně baví o svých možnostech, věděl jsem, jak sami sebe posuzují a mnohdy jsem se náramně bavil tím rozdílem, co říkají svým voličům a co si říkají mezi sebou. A ano, věděl jsem o náladách i ve STANu i u Pirátů. Co v posledních týdnech povídali na uzavřených jednáních nebinární Pekso a Kolajo, o tom bych mohl napsat knihu. A také bych mohl udělat pár vtipů o tom, co povídali teď po volbách.

Nikdy jsem ani vám, kteří mě podporujete, nemazal med kolem úst. Říkal jsem věci natvrdo, i když mě to čtenářsky poškozovalo. Měl bych se lépe, kdybych poslední půlrok TVRDIL, že Jindra Rajchl uspěje. Měl bych se lépe, kdybych poslední půlrok NETVRDIL, že uspěje Kateřina Konečná. A zřejmě bych se také měl lépe, kdybych poslední půlrok NETVRDIL, že SPD jde do háje. Ale pravda byla prostě někde jinde.

Prosím, dovolte mi otázku... vydržíte to se mnou ještě 480 dní? Do příštích parlamentních voleb? Vydržíte můj styl psaní i můj styl práce? Unesete moje pohledy, které se ze dne na den mohou lišit o 180°? Zvládnete, že třeba změním názor a nebudu vám moci plnočelně říci, proč? Když uvidím stíny v ráji a začnu o nich psát, uvěříte mi, že to není zhrzenost, ale racionalita? Naše politika je fakt šílené klubko a fakt v ní nepotřebujeme žádné nasazené agenty BISKy. Vystačíme si s obyčejnou hloupostí, omezeností, egem a oportunistem. Na zničení sebe sama se obejdeme i bez Koudelky.

Zkousnete, že vám zase budu rozbíjet bábovičky, říkat věci, které nechcete slyšet a dělat kroky, které se vám budou zdát nesmyslné? Odpustíte mi, když prostě udělám někdy chybu, spletu se, neodhadnu situaci a dám se slepou cestou? Budete shovívaví, pokud budu muset udělat pár kroků zpět? Snesete občas trochu mé nevázané radosti, když se něco povede a já budu mít pocit, že se za

to musím pochválit? Vyslyšíte mě, když vám budu říkat něco naléhavého? Pochopíte, když uvidím, že jde něco do háje, tak o tom prostě napíšu, i když to zničí leckteré touhy a přání?

Pokud ano, dám se do díla (samozřejmě po krátkém odpočinku). Je zapotřebí zkonsolidovat to, co se teď v eurovolbách povedlo. Je zapotřebí dotáhnout emancipaci českých zemědělců, je zapotřebí lépe a radostněji koordinovat práci alternativních médií. A je zapotřebí napsat knihu. Politickou. Poučení z uplynulých dvou let. Takovou, kterou můžeme dávat sousedům, aby pochopili, jak to myslíme a co vlastně chceme. Je zapotřebí jezdit a zůstat v obraze.

A samozřejmě, takřka každý den vyjde na Kydech nový článek. Nejen o politice, ale o všem, co nás obklopuje a co nás ovlivňuje.

Bude zapotřebí toho udělat mnohem víc než jsem naznačil a bude zapotřebí vaší přízně. Vydržíte to se mnou do parlamentních voleb?

Přátelé, pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Každý, kdo pošle alespoň 350,- Kč, může si na oplátku vyžádat knihy, trička, samolepky a odznaky z nabídky. Číslo účtu: 1769955003/5500 IBAN: CZ8355000000001769955003. Kdo chce, může přímo na stránkách Institutu pro platbu použít QR kód. Doporučuji poslat platbu a druhý den si zadat adresu pro zaslání. Stačí přímo na Vidlákových kydech kliknout v záhlaví na „objednat knihu.“